

עושים סוף לעלילה.

"לראשונה
ראיתי תפריט
מובנה של
עינויים
ושערותיי
סמרו.
אם לא הייתה
הודאה
בעינויים
קשים,
עמירם בן
אוליאל היה
מזוכה..."

עו"ד אביגדור פלדמן

העינויים, המשפט וההרשעה:
כל השלבים בתפירת התיק
על וייזל >>

מאות רבנים בדרישה למען עמירם
עצומת רבנים >>

הצצה לתאי הבידוד בכלא אשל
עדות מצמררת >>

לא להתעלל

צור ארליך
פורסם ב'מקור ראשון'

לא פופולרי, אך צריך להשאיל.
ואם צריך להשאיל, אשאיל.
מדוע עמידים בן אוליאל
שעונו, אם הוא שלו, נושא,
ולב כל בעל נפש בו גועל,
אך אשמו הוא פרי של עץ
מרעל –
מדוע דוקא הוא ב'שראגל
מכל כלם בתא בידוד ננעל,
ככפל-ענש, כענוי מועל,
כהתעמרות מעבר ומעל?
אם יש סבה – גלו, בשם
האל.
אם לא – תושם
ההתעללות לאל.

ב"ה, פרשת ניצבים-וילך, לסדר "כי קרוב אליך הדבר מאוד", שבת סליחות.

קרוב לשמונה שנים מתנהלת מתחת לרדאר אחת הפרשות החמורות במדינת ישראל.

עמידים בן אוליאל יושב בכלא בתנאים הכי קשים במדינת ישראל למרות שהוא חף מפשע.

עמידים הוא קורבן של המערכת שהייתה חייבת להביא פיצוח לפרשת הרצח בכפר דומא. לאחר עינויים קשים הוא "הודה" בביצוע המעשה וכל ההרשעה מסתמכת על הודאה זו.

לאורך השנים, נחשפו עוד ועוד חורים בכתב האישום המוכיחים שצדק לא היה כאן.

עם הזמן, מאות רבנים ואישי ציבור הצטרפו לקריאה להביא צדק לעמידים ולכל הפחות להקל בתנאים הקשים להם זכה.

מטה "צדק לעמידים" מגבש יהודים חמים – רובם ככולם אינם מכירים באופן אישי את עמידים – שהתאגדו לאחרונה והחליטו לעשות סוף לעלילה.

במשך החודשים האחרונים עמלים במטה להביא לתודעה הציבורית את הפרשה באמצעות חומרי הסברה, ארועים בכניסה לכלא "אשל" בו מוחזק עמידים, עצומות רבנים ופעילות פוליטית מול אישי ציבור.

ב"ה העבודה נושאת פירות ותנאי הכליאה של עמידים הוקלו במעט בחודשים האחרונים, אך הדרך עוד ארוכה עד למשפט חוזר כתקדים רומן דדורוב ועמוס ברנס.

בימים בהם מדברים על תיקון מערכת המשפט, וברדיפה הקיימת כלפי ראש הממשלה בנימין נתניהו, ראוי לשים לב גם לאזרח קטן אחד שהמערכת כולה ננעלה נגדו וגזרה עליו עונש קשה לכל ימי חייו, ולאפשר לו משפט צדק.

בעלון זה הבאנו את עיקרי הפרשה, ובאנו נכנס התפקיד של כל אחד ואחת – בידך לעצור את העוול.

הצטרף אלינו לעשיית צדק לעמידים.

תפילה מאת מורנו הרה"ג שמואל אליהו שליט"א

תפלה למשפט צדק לעמידים בן אוליאל

מי שברך אבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב משה אהרן יוסף דוד ושלמה, הוא יברך את עמידים בן נורית למשפחת בן אוליאל בחרות וישועה!

תצא האמת לאור, ויחזור לחיק משפחתו, יקום בו במהרה "וירצוהו מן הבור" ויצא מאפלה לאור גדול ומשעבוד לגאולה.

יתברך ברפואה שלמה וכן יהי רצון ונאמר אמן.

הדשנות שווא של אחרי שלב

טל וייזל

חקירה בעיניים

"לאחר שעמרים נעצר, במשך 17 יום הוא נחקר, ועדיין שתק. הכחיש כל קשר לפרשה ולא הסכים לשתף פעולה", מספר עורך דינו אשר אוחיון. "כאשר שעון החול של איסור מפגש עם עו"ד החל לאזול, חקרו אותו בעיניים".

"בפרק זמן כזה אדם עובר מעמורפוזה מטורפת באישיותו כשהוא במרתפי השב"כ. הוא לא פוגש איש, הוא נמצא בחושך ועובר עינויים; צריך להיות בעל סגולות על-אנושיות כדי להישאר בקו השפיות".

שופטת בית המשפט המחוזי, רות לורך, ציינה בעצמה את הבעייתיות של חקירה זו. "הפעלת כאב מכוונת כלפי נחקר לשם קבלת מידע דרוש, מהווה שימוש בנחקר ככלי בידי החוקרים. לפיכך, עצם מהותה של חקירת צורך מהווה פגיעה בכבוד האדם". כתבה השופטת והוסיפה, "במהלך עדותם בבית המשפט תיאר הנאשמים את הכאבים העזים שחשו כתוצאה מהפעלת האמצעים המיוחדים כלפיהם, ובייחוד של שניים מהאמצעים שפורטו". החוקר מיגל, עד התביעה, אישר את דבריה.

"האמצעים המיוחדים שהופעלו פגעו פגיעה חמורה בזכות היסוד של הנאשמים לשמירה על שלמות הגוף והנפש... הם כללו פגיעה פיזית, לחץ נפשי ואלמנטים של השפלה ופגיעה בכבוד", סיכמה השופטת לורך.

יתרה מכך, עיתוי חקירת הצורך מדבר בעד עצמו – כיצד אחרי למעלה

פה בעד או נגד. ההחלטה היא החלטה של השב"כ".

באותה חקירת צורך הודה בן אוליאל בהצעת הבית בדומא, וחזר על ההודאה בשתי חקירות עוקבות ובסופן הובל אל הכפר דומא ו"שחזר את הרצח".

בסיום 21 ימי חקירה פגש בן אוליאל לראשונה את עורך הדין איתמר בן גביר, כיום השר לביטחון לאומי. כבר במפגש זה חזר בן אוליאל מהודאתו והסביר כי הסיבה היחידה להודאה היתה העינויים הקשים שעבר בחקירת הצורך.

בתום 33 ימים ממעצרו הוגש נגדו כתב אישום חמור בגין רצח של שלושת בני משפחת דוואבשה.

בסופו של משפט מתוקשר, תוך לחץ ציבורי גדול, הורשע בן אוליאל בכל סעיפי האי שום.

אז מה באמת היה שם?

את מלוא הפרטים על חקירת הצורך שבמהלכה הודה בן אוליאל מכירים יחידים, וגם מי שהתוודע לפרטיה, נאסר עליו לפרסמה.

בית המשפט העליון הטיל חיסיון על פרטי החקירה ועל האמצעים שבהם נחקר בן אוליאל. רק חוקרי השב"כ, שופטי בית המשפט ועורך דינו של בן אוליאל אשר אוחיון יודעים מה התרחש בין כותלי מרתפי השב"כ באותה חקירה.

בשורות הבאות נצלול לעומק הפרשה ונסה להבין כיצד לוקחים אדם מן השורה ומצליחים להרשיע אותו על סמך הודאות שהוצאו בעינויים, ללא ראיות נוספות, ותוך סתירה בין גרסת ההודאות לסעיפים שנכתבו בכתב האישום, על פיהם הורשע. בואו איתו.

בליל 31 ביולי 2015 נזרקו שני בקבוקי תבערה על ביתה של משפחת דוואבשה בכפר דומא שבבנימין. הבית נשרף, ובשרפה נהרגו בני זוג ותינוק. כחמישה חודשים לאחר

הארוע, בסוף דצמבר 2015, עצר השב"כ חמישה יהודים לחקירה בחשד למעורבות באירוע ההצתה.

פצצה מתקתקת

אחד העצורים, עמרים בן אוליאל, נשוי ואב לילדה המתגורר בירושלים, הובל לחקירת שב"כ עם מניעת מפגש עם עו"ד. ב-17 הימים הראשונים שתק בן אוליאל בחקירתו. כאשר שעון החול של ימי החקירה ללא עו"ד החל לאזול, הפעילו החוקרים 'חקירת צורך' - חקירה תוך ביצוע עינויים פיזיים.

עד אותה עת, חקירה זו הופעלה באישור מיוחד כנגד 'פצצה מתקתקת' - מחבל המחזיק מידע קריטי שיכול להציל חיים באופן מיידי.

ההחלטה לאשר 'חקירת צורך' ניתנה סמוך לכניסת השבת, בדיון בהול שיזמן ראש השב"כ דאז יורם כהן יחד עם היועמ"ש יהודה וינשטיין, פרקליט המדינה שי ניצן ונציגי משרד המשפטים והשב"כ.

רז ניזרי, שהיה המשנה ליועץ המשפטי לממשלה ונכח באותה פגישה, הגדיר את הפגישה בריאיון לערוץ 12 כ"יוצאת דופן ולא טבעית". לדבריו "לא הייתה סיטואציה של נקיטה בחקירת צורך כלפי אזרח יהודי עד אותה עת. ישבנו שם במשך כמה שעות והציגו בפנינו את ההתלבטויות".

"חידדנו להם שהאירוע של דומא לא מצדיק הפעלת אמצעים", הסביר ניזרי. "אם יש הצדקה, זה רק אם תמונת המודיעין שלכם מלמדת שאותם נחקרים יודעים על אנשים בחוץ שעלולים לחזור על דומא שתיים או פעולה דומה שתיטול חיים של בני אדם". הוסיפו אנשי משרד המשפטים לבכירי השב"כ. להגנתם טענו כי "זה לא עניין של אישור, אין

משעה. עמירם עמד בהם לפרק זמן ארוך קצת יותר, אך עם כל תעצומות הנפש שלו, וכשהיו לו כל כך הרבה הזדמנויות להישבר בשלושה שבועות של חקירות אינטנסיביות, גם הוא נשבר. אין אדם שאין לו נקודת שבירה".

שותלים את המידע

אף שבחקירתו היה בן אוליאל בחדר סגור, ללא קשר עם העולם שבחוץ, מידע על החקירה זרם אליו מהחוקרים עצמם במטרה לשתול פרטים בראשו על בן אוליאל. "בחקירה עמירם שתק, אך קיבל המון מידע מהחוקרים", אומר אוחיון. "הראו לעמירם דברים שעצורים אחרים אמרו, ותוך כדי החקירה הוא הבין וקיבל פרטים. לכן היה לו מקור מגובש לגבי חקירת האירוע".

אחד העצורים בפרשה, א' היה קטין שעונה קשות ואף ניסה להתאבד בחקירתו. במהלך החקירה הודה א' תחת עינויים קשים ברצח בדומא ומסר חמש גרסאות שונות זו מזו.

לפי אחת מהן, שהיתה הגרסה השלישית מתוך חמש, הוא ובן אוליאל תכננו לבצע פיגוע 'תג מחיר' מנשוא.

לכאוב. תוך כדי זה שהייתי מוטה לאחור ספגתי אגרופים, אני חושב לתוך הירך שלי. זה קרה במשך מספר שעות, מטים את הגב שלי אחורה, מעלים קצת לשנות תנוחה. בשלב מסוים התחלתי לבכות, צרחתי ובכיתי מכאבים", מצטט לוינסון.

מהתיאורים הללו אפשר להבין ש'חקירת צורך' היא שם מכובס לחקירה הכוללת עינויים קשים

משבועיים של חקירה נוצרה פתאום בהילות להפעלת 'חקירת צורך'? איזה מידע קריטי ומציל חיים נודע לשב"כ שעמירם מחזיק שהצדיק זאת? הדעת נותנת שאם אכן זו הסיבה בגינה אושרה חקירת צורך, זו תהיה ליבת החקירה או לפחות הדבר הראשון והבהול עליו ישאלו החוקרים. בפועל, כל החקירה נסובה על אירוע שהיה בעבר ולא ניתן למונעו ובסופו של דבר על אירוע זה הורשע עמירם. האם אין עובדה זו עוקרת מן השורש כל היתר חוקי ומוסרי לבצע כזו חקירה ולהכניס אל מאחורי סורג ובריוח את הנאשם בשל אחת מההודאות שנמסרו בעקבותיה, ושאמינותה בכל אופן מוטלת בספק גדול?

פרוטוקול חסוי

על מה שקרה בחדרי החקירה יכלו להעיד הזכ"דים (ויכרון דברים), דו"חות סיכום חקירה שכותבים חוקרי השב"כ עצמם בסיום החקירה. הזכ"דים של חקירת בן אוליאל הוגשו בידי הפרקליטות בעת הערעור על הרשעתו בבית המשפט העליון, שהגיש עורך הדין אביגדור פלדמן. בערעור תיאר עוה"ד את העינויים ברמיזות בנוסף לזכ"ד. לצערינו, בסיום הדיון, ביקשה הפרקליטות למחוק את התיאורים ולהשחירם. עד היום נותרו התיאורים תחת חיסיון. למרות זאת, העיתונאי חיים לוינסון בעיתון הארץ מ-24 בינואר 2017, הפך את צו איסור הפרסום על אמצעי החקירה וגולל את תיאור העינויים בחקירת צורך על פי עדות שמיעה מחוקרים ונחקרים, שאחד מהם הוא א', הקטין שנחקר יום לפני בן אוליאל בחקירת צורך וקבל על אמצעי חקירה זה.

"הושיבו אותי בחקירה על כיסא, שמו לי כיסוי עיניים, אני לא יודע מי העיף לי סטירה כזו שעף לי כל הראש", תיאר (א') לפני הממונה על בדיקת תלונות נחקרים. "לא ראיתי אבל נדמה לי שזה היה עם כף היד. לאחר מכן הושיבו כשגבי לא נשען על גב הכיסא, הייתי אזוק, מקדימה ישב חוקר בכיר צמוד אלי כשהרגליים שלו תופסות את הרגליים שלי ודחף אותי למצב חצי שכיבה. בשלב מסוים לא יכולתי להחזיק יותר, כאבו לי שרידי הבטן, ירדתי עד הסוף כמו קשת והכל מתחיל

השופט לורך: "האמצעים המיוחדים שהופעלו פגעו פגיעה חמורה בזכות היסוד של הנאשמים לשמירה על שלמות הגוף והנפש... הם כללו פגיעה פיזית, לחץ נפשי ואלמנטים של השפלה ופגיעה בכבוד"

בשורה התחתונה, אומר אוחיון, "אין אדם שיכול לעמוד בהם יותר מנשוא."

רואים כיצד בן אוליאל מסרב לשחזור. או אז נושף בעורפו החוקר מיגל ורומז לו: "מה שדיברנו, עמירם. מה שדיברנו, שום דבר לא השתנה".

כיצד מוסברת בפסק הדין המחוזי אמירתו החוזרת של עמירם במשטרה שהוא הודה רק בגלל העינויים?

"בית המשפט המחוזי פסק שאחרי 36 שעות השפעת העינויים פגה, וההודאות נגבו בשלב זה מרצונו החופשי של בן אוליאל. זה מעושה, מלאכותי, לא כן ולא אמיתי", אומר אוחיון.

"עמירם אמר מפורשות שוב ושוב שהוא הודה תחת עינויים, ובכל זאת בית המשפט פסל שש הודאות והשתמש באחת, כי חלפו 36 שעות מהעינויים ועד אותה הודאה. עד היום עמירם לא ישן כמעט לילה אחד רצוף בלי שהוא קם מסייטים. העינויים שעבר זו טראומה! אז אחרי 36 שעות זה נגמר? הרי באמת שאיש לא מאמין לזה. ברור שזה מס שפתיים", מסכם אוחיון.

"כשרוצים להרשיע אדם אפשר לעשות להטוטנות משפטיות. בתי המשפט מומחים בהתנסחויות פתלתולות כדי להכשיר את השרץ. במקרה של הרשעת עמירם בן אוליאל, זה בדיוק מה שעשה בית המשפט. זה לא מתאים למדינה דמוקרטית, אבל אין שום הפגנות על הפגיעה הזו בדמוקרטיה. עמירם פשוט לא בצד הנכון של המתורס", קובל אוחיון.

היסטוריה של הצתות במשפחה

ההצתות בכפר דומא הפכו לעניין שבשגרה. במשך שנים מדווחים ערבים מהכפר על סדרת הצתות של מעל שישה בתים בכפר.

ההצתה האחרונה, נכון לכתיבת שורות אלו, הייתה במאי 2018 בה הוצת ביתו של יאסר סאלח, המשתתף, באופן מפתיע, לחמולת דואבשה.

המשטרה מיהרה לפרסם שהגורם לשרפה היה קצר חשמלי, אך לפי דיווח של סוכנות הידיעות הערבית מען, אלמונים שברו את חלון ביתו של יאסר והשליכו פנימה בקבוק תבערה. בדף

השחזור ושמר איתנו על קשר עין", שופך אוחיון אור על אותו שחזור.

"אם זה לא מדבר בעד עצמו, אז מה כן? החקירות במשטרה הוכיחו את זה, ולא יכולה להיות מחלוקת על שהודה שלא מרצונו, רק מכורח העינויים הקשים ומפחד אימים שיחזירו אותו למעצר לסבב עינויים נוסף", אומר אוחיון.

עו"ד אשר אוחיון:

"על עניין ההודאות שנגבו תחת עינויים פסק בית המשפט המחוזי שאחרי 36 שעות השפעת העינויים פגה, וההודאות נגבו בשלב זה מרצונו החופשי של בן אוליאל. זה מעושה, מלאכותי, לא כן ולא אמיתי. עינויים משפיעים על אדם שעונה גם אחרי עשרים שנה. עמירם עונה כמה שבועות, ואחרי 36 שעות הוא כבר פועל מבחירה חופשית?! אלו תירוצים לא מנוכדים שאיש לא היה קונה, ובהם השתמש בית המשפט"

להטוטנות משפטית

עם סיום החקירה הוגש נגד בן אוליאל כתב אישום המבוסס רק על הודאות שנמסרו תחת אימת העינויים. בסרטון השחזור, השייך לחומרי החקירה ומובא בפסק הדין,

וקבעו להיפגש באותו לילה, אך הוא נרדם. כשהתעורר בבוקר שמע על השרפה, והני שבן אוליאל הצית אותה. השופטים פסלו את הודאותיו. "הבחור הצעיר הזה הודה, ואחר כך התברר שההודאה שלו היא הודאת שווא. גם משם עמירם שאב מידע על החקירה והבין מה קורה מחוץ לכותלי התא", מסביר אוחיון.

למחרת הודאתו של א', הביאו החוקרים את בן אוליאל לחקירה והקריאו באוזניו את אותה הודאה. שעות אחדות לאחר מכן החלה 'חקירת הצורך' והופעלו העינויים הקשים. בן אוליאל נשבר והודה. כשהופסקה חקירת הצורך שב בן אוליאל לשתיקתו. חצי שעה ישב בן אוליאל שותק בחקירה, ולאחר שנכנס מיגל, איש שב"כ וראש צוות החקירה, שהעיד על העינויים שהיו "כואבים עד כואבים מאוד", נשבר בן אוליאל והודה שוב באוזני החוקרים.

"אחרי שעמירם הודה הוא נלקח לחקירת משטרה להודאה מסודרת, כדי להציג אחר כך לבית המשפט שהוא מסר את הכול בביכול מרצונו החופשי", מגלה אוחיון. "למרבה הפלא עמירם אמר לשוטרים לעיני המצלמות: 'אני לא מודה עכשיו בפניכם, כי אתם לא מענים אותי'".

בן אוליאל הובל לשחזור, שם איימו עליו מפורשות שאם לא ישחזור, יימשכו העינויים. כשעמד בסירובו לשחזור הגיע מיגל, הביט בבן אוליאל וליווה אותו לאורך כל השחזור. תחת עינו הפקוחה של המענה שחזר בן אוליאל את המעשה בעל כורחו. "השחזור נעשה בניגוד להנחיות: איש השב"כ הלך לפניו במרחק של עשרה מטרים, התווה לו את מסלול

הפייסבוק של הכפר נטען שאת ההצתה ביצעו מתנחלים, וכי בחדר בו פרצה השרפה לא היה חשמל כלל.

שלושה שבועות בלבד אחרי ההצתה בה נאשם בן אוליאל, הוצת ביתו של מנור דוואבשה. גם במקרה זה טענה המשטרה שמקור השרפה הוא קצר חשמלי, אך תושבי הכפר טענו שהבית לא היה מחובר לחשמל.

באותו זמן נשרף בכפר גם ביתו של מוחמד ראקי, וביתו של איברהים, עד הראייה המרכזי להצתה בה נאשם בן אוליאל. ראש המועצה טען שמתנחלים הציתו את הבית של איברהים. במקרה זה מיהרה המשטרה להוציא צו איסור פרסום.

מדוע לא נפתחה חקירה מעמיקה בנוגע למכלול ההצתות בכפר והקשר ביניהן? איך קרה שרק הצתת הבית הזו נחקרה כאירוע 'תג מחיר'? מבחינת החוקרים לא היה צורך להסביר. לידם די בכתובות הגרפיות כדי לקבוע כי החקירה עוברת לחטיבה היהודית בשב"כ: "לאור הסממנים של הפיגוע והניסיון שהיחידה צברה היה כיוון החקירה פשיעה לאומני".

בשנים האחרונות נחשפו לא מעט מקרים של ארגוני פשע ערביים שעטפו את מעשיהם במעטה של פשיעה לאומנית. אחד המפורסמים שבהם היה ניסיון ההצתה במסגד חסן בק ביפו, בו תכננו חברי ארגון פשע ערבי להטמין מטען ולרצוח שיח' בכיר, אך נתפסו כמה שעות לפני ששמו יד על מבוקשם.

במקרה אחר זממו בני משפחה מיפו לחסל אדם ולדמות פעולת ימין קיצוני, אך נתפסו שעות אחדות לפני

הפיצוץ. בפרשה, שכונתה 'זר סיגליות', נתגלה כי המתכננים עמדו לרסס כתובת גרפיטי של המילים 'תג מחיר' כדי לדמות פעולה של פשע לאומני שתשמש להם הסוואה.

פרטים מוכמנים: משחק הניחושים

את כיון החקירה ההגיוני, לפיו יתכן וההצתה בדומא היתה חלק מסדרת אירועים פנים-ערביים, לא טרחו במשטרה ובשב"כ לבדוק, והיא רלוונטית וניתנת לבדיקה עד היום. בסופו של דבר הכרעת הדין בהרשעתו של בן אוליאל מתבססת על הודאתו, למרות שגם מבחינה משפטית היא צריכה סיוע בשביל לאמת אותה.

במקרים דומים לזה יהיה הסיוע להודאה פרט מוכמן ייחודי וחריג שנותן תחושת ביטחון שזה אכן האדם שביצע את הפשע. פרטי חקירה מוכמנים הם כינוי לפרטים בחקירה פלילית הידועים רק לעושה הפשע ולצוות החוקרים, ולא פורסמו באמצעי התקשורת.

בתי משפט נוהגים לייחס משקל רב לפרטי חקירה מוכמנים שהנאשם מסר בחקירתו. על פי הפסיקה בישראל, פרטי חקירה מוכמנים יכולים להיחשב "דבר מה נוסף" הנדרש לצורך הרשעת אדם על פי הודאתו, ולעיתים אף להוות "סיוע" להרשעה, שדרגתו גבוהה מ"דבר מה נוסף".

בדיקת פרטי חקירה מוכמנים היא חלק מהליך השחזור שעורך נאשם לאחר הודאה או מסירת גרסה בחקירה במשטרה: "שופטים מאוד מתרשמים

שהמשטרה והפרקליטות מכנים פרטים מוכמנים", מסביר פרופ' בועז סנג'רו, ראש המכון לבטיחות במשפט הפלילי. "המחקרים מוכיחים שאי אפשר לסמוך על הפרטים המוכמנים. במחקר אמריקאי הוכח בהרשעות המבוססות על הודאות, שבדיעבד התברר שהיו הודאות שוא, כי הנחקרים ברובם המוחלט של המקרים יודעים לספר פרטים מוכמנים על הזירה. איך זה ייתכן? חוקרי המשטרה במודע או שלא במודע מטפטים לנחקר את הפרטים האלה, שכשהם באים מפיו בהודאה הם משכנעים שופטים ומסמאים את עיניהם. שופט שרואה נחקר שמכיר פרטים מוכמנים - שום דבר כבר לא יעצור אותו".

הצעות חוק מהשנים האחרונות ביקשו לעגן את הנחת היסוד שאי אפשר שפרטים מוכמנים יספיקו להרשעה נוסף על הודאת הנאשם, אלא צריך שיהיה פרט פורנוי שתומך בהודאה (פרט ייחודי הניתן לבידוד ובדיקה שנמצא בזירה), כמו במדינות רבות אחרות.

ברשימת הפרטים המוכמנים במשפטו של בן אוליאל היו הרשת בחלון שנאלץ להיזיז מימין לשמאל כדי לזרוק את בקבוק התבערה, הבקבוק שהשליך המצית אל תוך הבית דרך החלון, וכן פרטי המכונית שחנתה בחנייה.

התביעה במשפטו של בן אוליאל הציגה במהלך המשפט פרטים מוכמנים שחשף בן אוליאל בשחזור שלו בכפר דומא ויכולים להיות תוצאה של ניחוש של כל אדם מן היישוב, מקבץ של עובדות סטנדרטיות וסטטיסטיקה פשוטה: אם החלון זז ימינה או שמאלה, קיומה של רשת בחלון וההיגיון שמי שמבקש להשליך בקבוק יזיז אותה כדי לזרוק אותו לתוך הבית. גם צבע הבקבוק, שכן אוליאל אמר טען שהוא ירוק, יכול לעלות בדעתם של רבים גם ללא קשר שלהם לפשע.

בפסק הדין המלא של הרשעתו של בן אוליאל, סעיף 92, מביאה השופטת לורך תיאור אידיאלי של פרט מוכמן: "פרטים מוכמנים שמסר נאשם בהודאותיו עשויים לספק מענה לדרישת הדבר מה נוסף". הרציונל הוא כי מסירת פרטים באשר לאופן ביצוע העבירה אשר אינם ידועים לכול, ואשר תואמים את המציאות בפועל, מחלישה את החשש שמא מדובר בהודאה כוזבת. משקלם הראייתי של הפרטים המוכמנים משתנה לפי טיבם. ככל

שמדובר בפרט ידוע ושכיח, יותר קטן כוחו כתוספת ראייתית, וככל שמדובר בפרט חריג ומיוחד יותר אותו מוסר הנאשם, גדל כוחו והוא עשוי לשמש אף כסיוע."

איפה הרכב?

הפרטים המוכמנים במשפטו של בן אוליאל אינם חריגים. הפרט היחיד שהיה אפשר להחשיב לחריג הוא רכב שחור שכן אוליאל סיפר בחקירתו שחנה ליד הבית שהוצת. רכב דומה תיאר גם איברהים, העד המרכזי בפרשה, ומכאן שישנו פרט מוכמן המוכר לבן אוליאל ולעד נוסף.

ואולם, עדותו הכללית של איברהים עומדת בסתירה מוחלטת לתיאור כתב האישום. בעדותו הוא מתאר שני מציתים מגיעים ברכב, נשארים בזירת ההצתה ואף מביטים בנרצחים כדי לוודא את מותם. הוא מציין את הרכב השחור שגם לדברי בן אוליאל עמד בזירה. עדות זו נפסלה, למעט ציון הרכב!

עדותו של עמירם, המופיעה בכתב האישום ועל פיה הורשע, מתארת כי הגיע לבדו ברגל לזירה.

תמוה שבית המשפט בחר להשתמש בחלק מעדותו של איברהים התואם להודאה בן אוליאל ופסל חלק אחר הסותר אותה. סביר יותר כי כל עניין הרכב הושלך בחקירותיו של בן אוליאל ומשום כך הוא מסר פרט זה הנחשב כ"פרט מוכמן".

כמה אנשים הציתו את הבית בדומא?

בית המשפט המחוזי פסק כי בן אוליאל פעל לבדו וכי הלך ברגל הלוך וחזור, מרחק של שעתיים לכל כיוון. אולם כבר בתחילת החקירה נטען כי המצית הגיע לזירה ברכב. כך העידו השכנים, וסרטוני מצלמת האבטחה שפורסמו ברשת הראו רכב חשוד בסביבה.

כפי שכבר צוין, איברהים העיד כי ראה שני אנשים רעולי פנים.

בפסק הדין המלא מתוארים החשודים כך: "הראשון, גובה 1.70 מטר, רזה, לבש חולצה שחורה ארוכה חלקה, מכנסי ג'ינס כהים ועל פניו מסכה שחורה שמכסה את כל הראש והפנים ויש פתחים רק לעיניים ולפה. השני, גבוה יותר מהראשון בכמה סנטימטרים, מלא יותר מהראשון אך לא שמן, לבש אותם בגדים ומסכה על פניו".

גם חוקר המשטרה סנ"צ ארז אמויאל, אחראי החקירה מטעם המשטרה ואחד העדים בתביעה נגד עמירם, שהגיע למקום באותו בוקר, סיפר שהחקירה התמקדה ברכב שהשתתף באירוע בעקבות עדויות עדי ראיה שסיפרו על רכב חשוד שנמלט מהמקום וסימני צמיגים שהתגלו בזירה.

מכתב העדות שלו עולה כי החשד לאירוע לאומני התבסס בראשם של החוקרים מייד עם קבלת הדיווח. "בדיווח שקיבלנו בשלב הראשון עלה חשד כי מדובר באירוע על רקע לאומני".

אמויאל, שהגיע לדבריו לכפר בשעות הבוקר המוקדמות, מוסיף ואומר: "מהזירה אנחנו דוגמים טביעת נעל בלנדסטון, ומהזירה יותר רחוקה קוליסים של רכב, טביעות צמיג... אנחנו מאתרים עד בזירה שתיאר לנו סיטואציה שהוא ניגש לסייע לבית והבחין בשתי דמויות עומדות מעל זוג ההורים שנשרפו, והוא מייד נמלט ופחד", אומר אמויאל.

ושוב מציין אמויאל על רכב חשוד בזירה: "הם (העדים) מספרים על התנהלות של איזה שהוא רכב פרטי

שהם הבחינו עומד בצד, הוא ראה אותם ומבחינתם זה היה קצת חשוד. (הם) תיארו לנו רכב פרטי".

אם כך, למרבה התמיהה, העדויות בשטח מתארות שני מעורבים לפחות וכלי רכב, ואילו פסק הדין מתייחס לאוליאל כאילו היה מבצע יחיד והגיע בכלל ברגל.

מי כתב את הגרפיטי

גם הגרפיטי על הבית, בעזרתו קושרים מעשים פליליים לכוונות לאומניות קיבל יחס מפתיע במהלך המשפט.

בזירה נמצאו שתי כתובות גרפיטי על הבתים, האחת "יחי מלך המשיח", והשנייה המילה "נקמה!" ומעליה ציור של מגן דוד.

אין צורך במומחה כדי להבחין כי הן רוססו על ידי שני אנשים שונים. חקירה על כתבי היד אינה נמצאת בחומרי החקירה. "כתובות הגרפיטי מצביעות על שני כתבי יד שונים לגמרי", אומר אוחיון. אוחיון גם הביא עדה מומחית מטעם ההגנה שהוכיחה כי אף אחת מהכתובות אינה בכתב ידו של עמירם.

בתיה כהן-קרויטור, פסיכולוגית וגרפולוגית מומחית בתחום הפלילי שבחנה את שני כתבי הגרפיטי מהזירה בדומא, העידה כי "לאחר בדיקה יסודית מעמיקה ושיטתית נתגלתה ברמת מובהקות גבוהה ביותר חוסר זהות מוחלטת בין הכתב בשני המסמכים השנויים במחלוקת (שתי הכתובות, ט"ו), והכתב בשניהם נכתב בידי שני אנשים".

במסמך עדותה של המומחית היא מפרטת מספר רב של פרמטרים שבחנה בכתבי היד, כמו הפרשי אורך, זוויות כתב, רוחב כתיבה ועוד המוכיחים את טענתה כי כתבי היד אינם זהים.

"השופטים פסלו את המומחית שלנו על שאינה אמינה, אבל המדינה לא הביאה עד מומחה שיוכיח אחרת, ובית המשפט לא דרש מהתביעה להוכיח שהגרפיטי נכתב בכתב ידו של עמירם. כתב יד הוא ראיה

דין אמת לאמיתה", מסכמת איינהורן.

עיניים עצומות לרווחה

לאחר הרשעתו של בן אוליאל בבית המשפט המחוזי ערערה ההגנה לבית המשפט העליון, הערכאה האחרונה, באמצעות עו"ד אביגדור פלדמן.

"שופט אחד אמר שאלו העיניים הכי קשים שהופעלו על אדם, מה שיוצר בעיות אתיות ומצפוניות להרשיע אדם על סמך זה, אך הוא לא מתערב במה שאמר המחוזי", מספר אוחיון.

"מדובר בפסיקת בית המשפט העליון, זו הערכאה הגבוהה ביותר. וגם לאחר שהתקבל פסק דין חלוט והצטרפתי לייצוג, הגשנו לנשיאה בקשה לדיון נוסף, והיא דחתה את הדיון אלא אם יתגלו ראיות חדשות, ותהיה עילה לפתוח במשפט חדש שיוביל לזיכוי".

"אדם מוצא עצמו בתנאי המעצר הקשים ביותר בארץ על אירוע שיש יותר מספק גדול שהוא ביצע. ההרשעה שלו היא אות קלון למערכת המשפט הישראלית. היינו מצפים להתנהלות כזו במדינות טוטליטריות, שבהן אפשר להרשיע אדם ולשלוח אותו לתנאי מעצר חריגים. המזל של עמירם הוא שהוא מלא בתעצומות שהוא שואב מהמקורות היהודיים. אחרת הוא לא היה שורד", מסכם אוחיון.

יודע". "איפה הוצתה האש?" שאל אותו המראיין. אחמד הררר כמה רגעים, ואז הצביע לעבר החדרים הפנימיים, האמבטיה והמסדרון.

"קיוויתי שהילד שהיה עד לאירוע מהבית שהוצת ומסר את עדותו לטלוויזיה הפלשתינית עם כל פרטי האירוע, ישנה את פני הדברים", אומר אוחיון. "אותו ילד תיאר איך נראו האנשים שנכנסו לבית והוא התחבא וראה אותם, מה שסותר את הגרסה של עמירם שטען כביכול שזרק מהחלון את בקבוק התבערה". "הבאנו ראיות של איבריהם דוואבשה ואנשים נוספים מהכפר המספרים ששני האנשים המציתים הגיעו רעולי פנים ומי שזיהו אותם רדפו אחריהם, אך על פי שעמירם בכלל לא אמר זאת בהודאתו. טביעת הנעל שנמצאה בזירה אינה טביעת הנעל של עמירם. כל אלו מפחיתים מאמינות ההודאה שלו" שואל אוחיון.

"כל התיק מסתמך על ההודאה שלו. חששתי מאוד שבגלל ההד הציבורי לא יהיה לשופטים אומץ לזכות אותו, שהמשפט הזה הוא רק לכאורה, לתפארת המליצה, ולצער הרב כך היה". "הכלל בהלכה הוא שאין אדם משים את עצמו רשע", מסכמת פרופ' טליה איינהורן את חקירתו של עמירם בן אוליאל, משפטו והרשעתו. "בוודאי ובוודאי שהדעת אינה סובלת קבלת הודאה של אדם שניתנה תחת עינויים קשים ביותר... כך לא חוקרים רצח, כך לא מרשיעים, כך לא דנים

מכרעת. קשה מאוד לקבוע זהות, אבל כדי לשלול מספיק להוכיח בדבר אחד שזה לא הוא, לכן זה קל מאוד. זה כמו מראה של אדם. אז איפה המומחה שלכם?" שאל אוחיון את פרקליטות המדינה. "אנחנו הבאנו מומחה, והם לא ספרו את העובדות. הייתי בטוח שבמעט יושרה העניין הזה ייבחן", אומר אוחיון.

"שלושה מתנחלים, אולי יותר": עדות חדשה

לפני שהסתיים המשפט של עמירם בן אוליאל במחוזי ביקש עורך דינו לחדש אותו בשל עדות חדשה שהתגלתה של הילד אחמד דוואבשה, שהיה בן חמש כשהוצת בית הוריו. אחמד הוא עד הראייה היחיד למה שהתרחש בבית באותו לילה.

למרבה התמיהה, משטרת ישראל והשב"כ לא גבו ממנו עדות, אך בראיונות לתקשורת הוא גולל את קורות המשפחה בליל ההצתה.

כך סיפר ב־16 ביוני 2020 בראיון טלוויזיה לרשת אלג'זירה: "נפלתי על הראש, קיבלתי מכה מהקיר והתחבאתי מאחורי הספה". "מי הצית את הבית?" שאל אותו המראיין, "את מי ראית?", "מתנחלים", ענה אחמד. "אני ראיתי שלושה. יכול להיות שיותר, אני לא

אמג'ד עוואד

רוצח חמשת בני משפחת פוגל באיתמר

בתנאים משופרים ובאגף פתוח

חסן סלאמה

בכיר חמאס שרצח 46 יהודים בפיגועי תופת

בתנאים משופרים ובאגף פתוח

עמירם בן אוליאל

הודה תחת

עינויים

בבידוד מוחלט כבר 7.5 שנים

עמירם בן אוליאל בתנאים הכי קשים במדינת ישראל!

לחד

תנאי הכליאה של עמירם עדות מצמררת של ד. ששה בתא בידוד בכלא אשל.

הכינו עבורנו מעבר סטרילי מהתא עד למקום הביקורים, כך שיצאנו ביחד והתאפשר לי לראות בחטף את משפחתי של עמירם בזמן הביקור).

ביקורי המשפחה, שאמורים להיות אי קטן של שפיות ואנושיות בתוך הכאוס ששורר בבתי הכליאה, הופך לסיוט הגדול של האב שנפשו נקרעת מצער בתו בעקבות תנאי הביקור הבלתי אנושיים.

בניסיונם לכבות כל מקור אור בחייו של עמירם, גם קבלת והחזקת ספרי קודש הייתה כמעט בלתי אפשרית ומוגבלת מאוד. הרשויות עשו הכול כדי למנוע ממנו כל תעסוקה חיובית, ולהפילו לייאוש גמור.

באגפים קשים אלו כל אסיר זכאי למפגשים עם עובד סוציאלי, על מנת שיוכל לחשוף את קשייו, ולקבל סיוע (נפשי בעיקר), ואילו עמירם (וכך גם אני, בתקופה ששהיתי באגף זה) אינו זוכה למפגשים אלו. לאורך כל תקופת המשפט אף אחד לא ידע מה מצבו הפיזי והנפשי. העדויות על העינויים שעבר והסיפורים מסמרי השיער על "חקירות הצורך" והיחס לו זכה מצד השב"כ התגלו באופן חלקי רק תוך כדי המשפט (והם מעלים תהיות קשות על אמינות הודאתו). העוול שנעשה לעמירם, חוסר הצדק והאכזריות זועקים לשמים! האם ניתן לקבל שאסיר שמעל אשמתו עומד סימן שאלה גדול ומהדהד עוד יזכה ליחס חמור ומפלה?!

כולנו נדרשים לצאת מן האדישות שלנו, לדרוש צדק ולפעול בכל הדרכים שעומדות לרשותנו על מנת לתקן את העוול!

שלא נאמר אף אנו "אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו".

התאורה ישנו חושך בכל שעות היום. כמובן שאין מזג, מאוורר או תנור. בקיץ החדר ממש סאונה, ובחורף קפוא. גם בתוך האגף הזה עמירם "זוכה" ליחס מיוחד ומפלה ביחס לשאר האסירים השוהים שם.

עמירם הינו האסיר היחיד בארץ (!) שבמשך למעלה מ-7 שנים לא היה זכאי לאף שיחת טלפון למשפחה (בזמן האחרון הותר לו להתקשר באופן מוגבל לחלק מבני משפחתו).

לשם ההשוואה - גם ראשי ארגוני הפשע הכלואים באגפים השמורים ביותר, זכאים לשיחות טלפון עם משפחתם וחבריהם, גם במקרים המחמירים ביותר, האסירים זכאים לכל הפחות לשיחות טלפון עם עורך דינם מתוך הבנה שעורך הדין שלהם הוא שאמור לדאוג שהם יזכו ליחס אנושי בסיסי מצד השב"ס והמשטרה. מעמירם נשללת זכות זו (גם בזמן התנהלות המשפט נגדו, הוא היה מנוע מדיבור בטלפון עם עורך דינו).

בניגוד לרוצחים ופעילי טרור, שזכאים לביקורים סדירים פנים אל פנים, עמירם אינו זוכה אלא לביקור קצרצר, פעם בשבועיים, מאחורי מחיצת זכוכית עבה.

הדברים נראים כלקוחים מסרט על בתי כלא במדינות עולם שלישי, ונשמעים כסיפורי שבי במדינת אויב.

המחזה של בתו הקטנה שמתייפחת כשהיא רואה שאביה מקבל יחס קר ואכזרי מצד הסוהרים לא יוצא לי מהראש עד היום (כאסירי הפרדה,

אני חבר של עמירם. נעצרתי קצת אחרי עמירם בסיפור של דומא וישבתי תקופה ארוכה בבית הסוהר.

אתאר לכם בקצרה שתבינו מה נמצא מאחורי המילים האומרות שעמירם מוחזק בתנאי הכליאה הקשים בישראל.

הדברים נראים כלקוחים מסרט על בתי כלא במדינות עולם שלישי, ונשמעים כסיפורי שבי במדינת אויב. התנאים הללו בוודאי לא מסתדרים לנו עם התפיסה של מדינה תרבותית, אך זו המציאות:

החדר שאתה נמצא בו הוא באורך של המיטה, כשני מטר. הרוחב הוא כמטר וחצי. המיטה תופסת כ-80 ס"מ, וישנם כ-30 ס"מ נוספים של רצפה סמוכים למיטה. ברצפה יש חור שזה השירותים, נקרא בול פגיעה, אין אסלה או משהו. מעל החור הזה יש ברז - זו המקלחת. היו יוצאות משם חולדות. באמצע הלילה יוצאות חולדות ומסתובבות לך בחדר. החולדות של אשל, זה גם מושג ידוע בין האסירים...

זה כל החדר. בין המיטה לקיר, זו המשבצת הזאת. 70 ס"מ על שני מטר. פה קיר פה המיטה שלך, וזה. זה כל החיים שלך במשך תקופה ארוכה.

שתבינו את התמונה, מדובר בחדר שאתה סגור בו לבד עשרים ושלוש שעות ביממה. אתה יוצא שעה אחת לחצר. גם בשעת החצר הכל סגור, אתה רואה את כיפת השמיים מעבר לרשת מאוד צפופה. גם אז לא רואים אף אחד בדרך כלל.

אין חלון בתא. ישנו חריץ להכנסת מזון מתחת לדלת וישנם חריצי אוורור מעל הדלת. בגלל שהם פונים למסדרון הסגור, אי אפשר לקבל בעזרתם אינדיקציה האם יום או לילה. התאורה נשלטת מבחוץ. ללא

קריאה לעם ישראל מהוריו של עמירם

לכל אחינו בית ישראל,

אנו מצווים למנות שופטים ושוטרים שישפטו את העם משפט צדק.

לבנו עמירם נעשה עוול במשפט, פסק דין שלא עומד בשום קנה מידה משפטי, תורני, יהודי, שכלי ומוסרי. הרשעתו הינה על בסיס הודאה שנגבתה בעינויים שאסור לספר ולפרסם אותם.

החקירות שעמירם עבר הן עוול נוראי, ופסק הדין הוא כתם ואות קלון על מדינת ישראל.

כל מסכת הייסורים שבנו עובר - המעצר, החקירות, העינויים, חילוף הודאות השווא, המשפט, פסק הדין והמאסר ותנאי הכליאה בבידוד - מהווים דבר שמקומו לא יכירנו בשום מדינה דמוקרטית, בה יש זכויות אזרח וזכויות אדם.

מסכת הייסורים של בנו, מתאימה למשטרים היותר אפלים, והנורא הוא ששופטי ישראל, שמתפקידם לעצור את ההתעללות הזו בבנו, עושים יד אחת עם המשטרה, החטיבה היהודית בשב"כ, הפרקליטות והשב"ס.

גם כעת אף אחד בבית המשפט "העליון" - בבית המשפט הגבוה "לצדק", ומכל מערכת אכיפת החוק, לא נזעק אל מול האפליה וההדרה של אסיר יהודי לעומת אסיר ערבי, אל מול העינויים הקשים בכליאה בבידוד מוחלט.

אחרי כשבע שנים בנו קיבל אפשרות מוגבלת להתקשר לאשתו ולבתו ואליו הוריו, אך לסבו ולסבתו עדיין לא מאפשרים להתקשר. אין ביקורים פתוחים בהם יוכל לחבק את בתו, את אשתו ואותנו הוריו. לתקופה קצרה אפשרו לבתו 10 דקות של ביקור פתוח פעם בשבועיים, והדבר הופסק לאחרונה והיא שבה לראות את אביה מאחורי שמשות זכוכית ולדבר אתו באמצעות שפופרת.

המערכת המשפטית כולה מבינה בתוך תוכה את האבסורד והטמטום של ההרשעה על בסיס הודאה בעינויים תוך סתירות לעדויות וממצאים מהשטח, והיא מחפשת השתקה ולהעלים את השקר כאילו בנו הוא הרוצח בדומא, וזאת על ידי תנאי כליאה בבידוד מוחלט כמעט 8 שנים.

אבל לשקר אין רגליים ואבן מקיר תזעק על העוול והאמת בסוף מארץ תצמח.

מה שהמערכת המשפטית אינה מכירה הוא הכוח העצום והבריא של עם ישראל, להיות ולחיות "צדק צדק תרדוף" באמת ולא צדק מדומה מבית המדרש של בג"ץ.

תנועת "צדק לעמירם" פועלת ללא לאות ומעוררת עוד ועוד יהודים לרדוף ולתבוע משפט צדק לעמירם, לתבוע עבור עמירם בנו באופן מידי, עוד טרם הימים הנוראים, העברה לאגף התורני, ולהפסיק בראש ובראשונה את המשך העינויים שהוא בעצם ממשיך לעבור תוך כדי מאסר. ובהמשך נגיע למשפט צדק, לזיכוי של בנו שהינו חף מכל פשע, ויתקיים במדינתנו היקרה "ציון במשפט תיפדה", וישובו לנו שופטינו כבראשונה ומלך אוהב צדקה ומשפט ישמח בשופטיו, ומעמירם, אשתו, בתו, מאתנו הוריו, אחיו וכל משפחתו וכל עמו יסורו יגון ואנחה.

נורית ורובי בן אוליאל הוריו של עמירם הי"

אין ביקורים פתוחים בהם יוכל לחבק את בתו, את אשתו ואותנו הוריו.

מה שהמערכת המשפטית אינה מכירה הוא הכוח העצום והבריא של עם ישראל, להיות ולחיות "צדק צדק תרדוף" באמת ולא צדק מדומה מבית המדרש של בג"ץ.

פסק הלכה מאת מורנו הרה"ג יעקב אריאל שליט"א

אדם שנכלא ואולץ להודות, גם אם שוחרר, אם איום הכליאה עדיין מונח על צווארו - הודאתו אינה קבילה, ק"ו אם הוא כלוא בתוך הכלא, וק"ו בן בנו של ק"ו אם עונה בחקירתו, ובן בנו של ק"ו אם עונה ועדיין כלוא במתקן הכליאה, אין להודאתו שום משמעות.

דישה להעברת עתים בן אוליאל לאגף התורני

המפגש ההלתי אמצעי עם בני אדם ללא סורג או מחיצה מזכוכית יחד עם הזכות להתפלל במניין, כל אלו הן זכויות אדם בסיסיות. על מול תנאיו הקשים של עמירם מקומים לראות מחבלים שנתפסו עם דם על ידיהם חוגגים במתקני הכליאה וזוכים ליחס מועדף. בניגוד למחבלים הרשעתו של עמירם אינה מבוססת על ראיות אלא רק על הודאה שהוצאה בעיניים ועמירם כפר בה! מדוע לאסירים הלא יהודיים מאפשרים לקיים את חובות דתם ואילו לאסיר יהודי לא ניתנות זכויות אלו?

אנו דורשים להסיר את האפליה ולהעביר מיד את עמירם לאגף התורני.

מאז נאסר עמירם בן אוליאל לפני שבע וחצי שנים, הוא שוהה לבדו בתא בביתו מלא ובתנאי הכליאה הקשים ביותר במדינת ישראל. בליל הסדר האחרון אושרה לראשונה בקשתו של עמירם על אוליאל לעבור לאגף תורני בכלא, ולקיים את מצוות החג והדבר היה לו למשיב נפש. בחג השבועות הבקשה המוצדקת להעברה לאגף התורני - נדחתה ע"י השב"ב.

אנו החתומים מטה, דורשים מראש ממשלת ישראל מר בנימין נתניהו, שידרוש מראש השב"ב להוציא את עמירם מהבידוד ומהתנאים הלא אנושיים בהם הוא כלוא ולהעבירו לאגף תורני עד לשחרורו.

מז"ר הרב דב ליאור	הרב יצחק גינזבורג	הרב חיים ישראל שטיינר	הרב דוד חי הכהן	הרב אביגדור נבנאלי
נשיא ישיבת עוז יוסף חי	נשיא ישיבת עטרות נחמיה	נשיא ישיבת עטרות נחמיה	אורות התורה, בת-ים	ר העיר העתיקה ירושלים
הרב שמואל אליהו	הרב מיכה הלוי	הרב אליקים לבנון	הרב שלמה אבינר	
ר העיר צפת	ר העיר פתח-תקוה	ר השומרון	נשיא ישיבת עטרות כהנים	

- רבני ערים, שכונות וישובים -

הרב אברהם-יצחק שוורץ קריית א-ת-חברון	הרב בנימין גרעון גן אילן	הרב יאיר פרנק מנחם	הרב יצחק הלוי קריית שמואל	הרב מיכה קליין ר השרון חוץ (לשכר)	הרב משה אליעזר הלוי ר בנימינ	הרב עזריאל אריאל ר העיר עפולה
הרב אברהם שר שלום אלומ הבטן	הרב דוד זנו ר העיר עפולה	הרב יאיר רמז ר חוזה	הרב יצחק יהודה יוסלובסקי ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אהרן קורקוב כוכב שחר	הרב דוד מאיר דורקמן קריית מנחם	הרב יאיר שחור ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אורי סיון ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אלעזר נאה ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אריאל בראלי ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב בן ציון עמר ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה

- ראשי מוסדות -

הרב אברהם-יצחק שוורץ קריית א-ת-חברון	הרב בנימין גרעון גן אילן	הרב יאיר פרנק מנחם	הרב יצחק הלוי קריית שמואל	הרב מיכה קליין ר השרון חוץ (לשכר)	הרב משה אליעזר הלוי ר בנימינ	הרב עזריאל אריאל ר העיר עפולה
הרב אברהם שר שלום אלומ הבטן	הרב דוד זנו ר העיר עפולה	הרב יאיר רמז ר חוזה	הרב יצחק יהודה יוסלובסקי ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אהרן קורקוב כוכב שחר	הרב דוד מאיר דורקמן קריית מנחם	הרב יאיר שחור ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אורי סיון ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אלעזר נאה ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אריאל בראלי ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב בן ציון עמר ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה

- חברי כנסת ואנשי ציבור -

הרב אברהם-יצחק שוורץ קריית א-ת-חברון	הרב בנימין גרעון גן אילן	הרב יאיר פרנק מנחם	הרב יצחק הלוי קריית שמואל	הרב מיכה קליין ר השרון חוץ (לשכר)	הרב משה אליעזר הלוי ר בנימינ	הרב עזריאל אריאל ר העיר עפולה
הרב אברהם שר שלום אלומ הבטן	הרב דוד זנו ר העיר עפולה	הרב יאיר רמז ר חוזה	הרב יצחק יהודה יוסלובסקי ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אהרן קורקוב כוכב שחר	הרב דוד מאיר דורקמן קריית מנחם	הרב יאיר שחור ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אורי סיון ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אלעזר נאה ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אריאל בראלי ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב בן ציון עמר ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה

- פרופסורים, דוקטורים ואנשי אקדמיה -

הרב אברהם-יצחק שוורץ קריית א-ת-חברון	הרב בנימין גרעון גן אילן	הרב יאיר פרנק מנחם	הרב יצחק הלוי קריית שמואל	הרב מיכה קליין ר השרון חוץ (לשכר)	הרב משה אליעזר הלוי ר בנימינ	הרב עזריאל אריאל ר העיר עפולה
הרב אברהם שר שלום אלומ הבטן	הרב דוד זנו ר העיר עפולה	הרב יאיר רמז ר חוזה	הרב יצחק יהודה יוסלובסקי ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אהרן קורקוב כוכב שחר	הרב דוד מאיר דורקמן קריית מנחם	הרב יאיר שחור ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אורי סיון ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אלעזר נאה ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב אריאל בראלי ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה
הרב בן ציון עמר ר חוזה	הרב דני סטנצקי ר חוזה	הרב יהודה קרויז ר חוזה	הרב יצחק אלעזר הכהן ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב מנחם גונק ר חוזה	הרב ראובן הלוי ר העיר עפולה

מטה "צדק לעמירם"
055-9754646
mateamiram@gmail.com

פרויקט "צדק לעמירם" - קמפיין למען חירותו של עמירם בן אוליאל

אני לא מכיר את עמירם, אבל עזבתי הכל כדי שיחזור הביתה

ראיון עם אריאל אסינגר - ממקימי מטה "צדק לעמירם"

יהונתן אפרתי

בוא נתחיל מהסוף, מתי תוכל לומר שהשגתם צדק לעמירם?

אתה מתחיל מהשורה התחתונה, וזה מצוין כי היא הכי חשובה. השגת הצדק לעמירם תקרה אך ורק כאשר הוא ישוחרר לביתו ולמשפחתו. בשום מדינה בעולם לא היו מאפשרים להרשיע אדם על סמך הודאה שהוצאה בעינויים פיזיים קשים. אני אומר את המשפט הזה וצובט את עצמי, גם במדינות עולם שלישי הכי נחותות לא היו מעלים בדעתם להרשיע אדם על סמך עינויים.

אתם בעצם תומכים במורשע ברצח, זה נראה לך מוסרי?

אנו לא תומכים במורשע ברצח, אלא תומכים באדם חף מפשע שהורשע ברצח, ולכן זה הדבר הכי מוסרי והכי נכון בעולם.

מה שלא מוסרי הוא להרשיע אדם ללא שום ראיות ולהסתמך רק על הודאה שהוצאה בעינויים. כמי שעבר על חומרי החקירה אני אומר לך בצורה הכי ברורה, לא רק שאין אף ראיה אלא כל העדויות והממצאים בשטח סותרים לחלוטין את ההרשעה. אתן לך כאן רק דוגמא אחת מתוך עשרות: עד הראיה המרכזי שראה את ההצתה והמציתים הוא שכן ששמו איברהים. כששמע את הצעקות הוא יצא מיד לרחוב. הוא מתאר שני מציתים גדולי גוף שהגיעו ברכב וחבשו כובעי גרב. בהרשעה נאמר שעמירם הגיע; 1. לבדו, 2. ברגל, 3. לא לבש כובע גרב אלא שם את החולצה על הראש. העובדה שהעד המרכזי מעיד במפורש אחרת פשוט לא מפריעה לאף אחד. וזו נקודה אחת מני רבות.

האם מערכות רציניות ומכובדות לא יודעות את מה שאמרת?

אתה נוגע כאן באחת מהנקודות היותר כואבות. ככל שאנו נכנסים עמוק יותר לסוגיה ונחשפים לפרטים אנו לא מצליחים להבין איך ייתכן שדבר כה מזעזע עובר מתחת לרדאר.

איך כל גופי התקשורת לא זעקו על הרשעה מפוקפקת שכזו? הרי לכל עיתון וערוץ יש כתב משפטי שבדאי מודע ברמה זו או אחרת

לפרטי המקרה. הדבר הזה דורש בדק בית עמוק אצל כל כלי התקשורת.

איך קם מטה "צדק לעמירם"?

מעט לפני פסח האחרון התקיים מרתון ירושלים. יוני בן דב, יהודי מרמת הגולן, הדפיס חולצות שעליהן נכתב "רצים למען עמירם" ופתח קבוצת וואטסאפ של הרוצים להצטרף. הסתבר לנו בדיעבד שהרבה מאוד אנשים במדינה מסתובבים עם אבן כבדה על הלב בנושא הזה, ותוך 24 שעות קבוצת הוואטסאפ התמלאה במאות אנשים מכל רחבי הארץ. לכולם היתה שאלה אחת: מה אפשר לעשות למען משפט צדק לעמירם? וכמו שאומרים, השאר הסטוריה. כיום המטה מונה מעל 500 אנשים מכל חלקי הארץ.

האם יש לך קשר עם עמירם?

לא, אין לי כל קשר איתו, לא משפחתי ולא חברי, לא ישיר ולא עקיף. לפי הידוע לי אין אף אחד מהמטה שלנו שיש לו קשר לעמירם. מה שמייחד את כל החברים הוא המחשבה המפחידה שטורדת את מנוחתנו שיושב בכלא אדם חף מפשע כבר שמונה שנים.

מה גורם לאדם מן השורה לקום ולכעול בעד מישהו שהוא אפילו לא מכיר אישית?

אני חושב שזו תכונה יהודית. יהודי לא יכול לנוח כאשר יהודי אחר במצוקה, וזאת אף אם אין ביניהם שום קשר. בכל אסון או אירוע ל"ע אנו רואים

במקרה יצא אליו אדם בשם מיגל. אותו מיגל היה האדם שהיה אחראי על החקירה והעינויים של עמירם. שימו לב מה אמר אותו איש שב"כ לרב, ואני מצטט: "אלה עם הגוזמבות הם מחבלים, בעצם הם גרועים ממחבלים. אמרתי לחוקרים שלי שידעו שהם אינם יהודים, הם גרועים מהערבים". אם אלה הדעות של אנשי השב"כ, למה בדיוק אני אצפה מראש השב"כ ??

נסיים בטוב. האם אתם רואים הצלחות ומה תרצה לומר

משמח אותנו לראות עוד ועוד אנשים מצטרפים למטה. אנשים קוראים את החומר ונהפכים להיות פעילים מרכזיים. חברי כנסת, שרים, אנשי תקשורת ועשרות פרופסורים הצטרפו למאבק הצודק הזה. יש לנו סניפים בכמה ערים בארץ. ואנו צופים שתוך מספר חודשים הנושא יצוף בכל מקום בארץ ובכל כלי התקשורת. מקווים שבעז"ה יהיה צדק לעמירם והוא יחזור הביתה למשפחתו בשחרורו הקרוב.

יהודי לא יכול לנוח כאשר יהודי אחר במצוקה, וזאת אף אם אין ביניהם שום קשר. בכל אסון או אירוע ל"ע אנו רואים יהודים שהלב שלהם שולח להם צו 8 לעניין.

אנו לא תומכים במורשע ברצח, אלא תומכים באדם חף מפשע שהורשע ברצח, ולכן זה הדבר הכי מוסרי והכי נכון בעולם.

לסיום?

בפה מלא: אנחנו איתכם, אנו יודעים שהוציאו ממנו הודאה בעינינו קשים אבל אנו חוששים להיות הראשונים שמעלים את הנושא כי יתקפו אותנו. עד שהנושא הזה יצוף ויהיה לגמרי בקונצנזוס אנו חוששים. הבקשה שלנו אליהם היא: היו אנשי אמת, לכו אחרי הלב שלכם. ומה אם עמירם היה בנכם? גם אז הייתם חוששים להעלות את הנושא?

מה אתם מצפים מראש השב"כ?

בזמן שעמירם היה עצור במרתפי השב"כ, נסע לשם הרב אוהד קרקובר, רב היישוב כוכב השחר.

בית המשפט. הוא נמצא כבר שמונה שנים בתא סגור בלי לראות ולדבר עם אף בן אדם. הוא לא יכול ללמוד תורה עם חברותא או להתפלל במניין, ואת כל החגים הוא חוגג לבד בתאו. עמירם צריך להיות באגף התורני עם שאר האסירים. במקביל אנו דורשים בכל מקום משפט צדק לעמירם.

מה אתם מצפים מאנשי ציבור?

הרבה מאנשי הציבור אומרים לנו

יהודים שהלב שלהם שולח להם צו 8 לעניין.

מי החברים בארגון? האם הם מקבלים שכר?

במטה צדק לעמירם ישנם אנשים מכל רחבי הארץ, מהצפון ועד לדרום. לי אישית לא הייתה היכרות עם אף אחד מהחברים קודם.

כולם כולם עובדים בהתנדבות מלאה. כעשרה מראשי המטה עובדים מעל ל-6 שעות מדי יום. נשמע הזוי אבל זו המציאות.

מי קהל היעד, למי אתם פונים?

נקודת המוצא שלנו בעייתית. אנו לא מתחילים מקו האפס אלא ממינוס גדול. מפני שאנו נאבקים עבור אדם שבית המשפט כבר הרשיע ודינו חלוט. זה דורש נכונות מהצד שכנגד להיות פתוח להקשיב. כאשר יש נכונות לשמוע אנו פורסים בצורה מסודרת את השאלות הנוקבות והעיוותים הגדולים. לאחר עיון בתיק התגובות נסערות והאנשים מבקשים להצטרף לפעילות. אנו פונים לרבנים, אנשי תקשורת, שרים, חברי כנסת, משפיעני רשת, ובעצם לכל מי שמוכן להקשיב. מדי יום מצטרפים עוד ועוד פעילים לשורותינו.

תוכל בבקשה למקד מהם נושאי המאבק שלכם?

בשלב הראשון אנו דורשים שיוציאו את עמירם מבידוד. זהו עונש אכזרי ולא אנושי שלא הושת עליו על ידי

אירוע סליחות מול כלא אשל

עמירם חף מפשע!

1. ההרשעה מבוססת על הודאה (בלבד!) שנמסרה בעינויים.

2. העדויות ואנשי בטחון בשטח מדברים על 2 מציתים לפחות, עמירם "העיד" שהיה שם לבדו.

3. עצורים נוספים בפרשה נחקרו על רכב שהיה בזירה, כך גם הוכחו מצלמות מהאזור, עמירם "הודה" שהגיע ברגל.

4. כתובות הגרפיטי בזירה הינן של 2 אנשים שונים, אף אחד מהם לא דומה לכתב של עמירם.

5. ה"פרטים המוכמנים" שעמירם מסר הינם פרטים סטנדרטיים שכל אחד היה יכול לומר.

6. השחזור בוצע בנוכחות החוקר המענה באופן בלתי חוקי תוך הכוונה של עמירם לזירה ולאופן ביצוע ההצתה.

7. לאחר השחזור עמירם עבר "חקירת צורך" נוספת.

8. בכפר דומא נשרפו מעל ל-6 בתים בשנים האחרונות.

9. על כל הפרוטוקולים של החקירה הוטל חיסיון מלא.

10. בהודעת שירות הביטחון הכללי שיצאה לאחר כתב האישום נכתב כי "הרצח בדומא לא פוענח..."

מתוך דו"ח

הסנגוריה

הציבורית - 2013,

האגפים השמורים

בבית סוהר "אשל"

המבקרים הרשמיים התרשמו כי התנאים הפיזיים השוררים באגפים השמורים בבית סוהר "אשל" הם בלתי אנושיים וקשים מנשוא, ובכלל זה: תנאי היגיינה ותברואה ירודים; הימצאות מזיקים בתאים (כגון חולדות ומקקים); היעדר אוורור ותחושת מחנק; קור עז בחודשי החורף; אי-כניסת אור יום לתאים; הימצאות המקלחת מעל בור הניקוז של שירותי כריעה, כך שאסיר נאלץ להתקלח במקום בו הוא עושה את צרכיו.

בניגוד להחזקת אסירים בתנאי הפרדה, החזקת אסירים באגף השמור איננה מוסדרת בפקודת נציבות (אלא בפקודות פנימיות של בית הסוהר בלבד), ואיננה זוכה למנגנוני הביקורת המנהליים והשיפוטיים שמחייבת פקודת בתי הסוהר בכל הנוגע לאסירים הנמצאים בהפרדה. בכך מוחזקים אסירים באגפים השמורים בבית סוהר "אשל" במצב העונה הלכה למעשה על הגדרת ההפרדה לפי פקודת בתי הסוהר, וזאת תוך עקיפה של התנאים ושל מנגנוני הבקרה שקבע המחוקק באשר לאפשרות ההחזקה של אסירי הפרדה.

הידעת?

אין כל ממצא שקושר את עמרים לאירוע בדומא, אפילו קל שבקלים. מלבד דבר אחד - הודאה שהודה לאחר שעונה קשות.

הידעת?

איברהים דוואבשה, המתגורר מול הבית שהוצת, העיד שראה שני רעולי פנים שמבצעים את ההצתה. כתב האישום מתעלם מהעדות וטוען שעמרים פעל לבדו.

הידעת?

בפסק הדין השופטת רות לורך מייחסת לעמרים כוחות על טבעיים כאילו גם לאחר 'חקירות צורך' ועינויים קשים לא יוציא מפיו הודאת שווא כדי להפסיק את הכאב הבלתי נסבל. וכך היא כותבת: "התרשמותי מאישיותו... מדובר באדם בעל חוסן ויכולת עמידה... בעל עוצמה פנימית... ואינו נוטה לרצות".

לראשונה ראיתי תפריט מובנה של עינויים ושערוטיי סמרו. אם לא הייתה הודאה בעינויים קשים, עמרים בן אוליאל היה מזוכה... אין שום ראיה פורנזית שקושרת את עמרים למעשה.

עו"ד אביגדור פלדמן, ממקימי ארגון "בצלם"

במשפט של בן אוליאל בעצם הכשירו עינויים כמכשיר להוצאת הודאות. זה דבר סטלינסטי.

שלא יספרו לנו שבית המשפט דואג לזכויות אדם

ד"ר גדי טאוב, סופר פובליציסט ומרצה בכיר.

הדעת אינה סובלת שחזור שנעשה תחת עינו הפקוחה של החוקר המענה, כשעמרים בן אוליאל יודע היטב מה צפוי לו אם לא יבצע את שחזור באופן המצופה ממנו.

פרופ' עליה איינהורן, פרופסור למשפטים.

פסק הדין בעניין עמרים בן אוליאל מבהיל, מפחיד ומטיל צל כבד על הדמוקרטיה והליברליות הישראלית

עו"ד יהושע רזניק, לשעבר המשנה לפרקליט המדינה.

הודאה שנגבתה בעינויים אינה תקפה, לעולם. מעבר לתועבה המוסרית, ברור שרובנו נודה בכל דבר בעולם אם נהיה תחת מספיק כאב.

ד"ר תומר פרסיקו, חוקר במכון שלום הרטמן.

אוי לנו על העוול שנעשה לעמרים בן אוליאל. בושה וחרפה למערכת המשפט.

כל כך הרבה סבלנו בגלות מהאשמות שווא וממשפטי שקר ועכשיו אנחנו עושים את זה לאחינו. מושיבים אותו שמונה שנים בבית סוהר בתנאים קשים בבידוד אפילו לא באגף תורני שיוכל לקיים מצוות.

הרב שלמה אבינר.

אני עצמי הייתי בבידוד למעלה משבע שנים.

עמרים לכוד לבדו ומעונה. אנחנו יודעים שגם אם ישוחרר היום, הוא סובל מנזק בלתי הפיך מהבידוד שלו. זוהי צורה של עינויים שאינה צריכה לנהוג באף מדינה מתורבתת.

יהונתן פולארד.

בימי התשובה של כל אחד ואחת, נעשה תשובה שהארנו את עמירם לבד.

ימי התרמה מרוכזים:
ד'-ו' תשרי • 19-21.9

פורצים קדימה להגדלת הפעילות החשובה –
תחקירי עומק, פעילות ציבורית ומימון משפט חוזר לעמירם.

לתרומה ולקיחת יעד אישי

סרקו את הברקוד או התקשרו 055-9754646

בידך לעצור
את העוול!

**מטה צדק לעמירם
לפרטים והצטרפות לפעילות:**

055-9754646

mateamiram@gmail.com

free-amiram.co.il